

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 3Pn/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2225202460
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2025:2225202460.2

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. I., narodená XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov: matky: W. F. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. 9, X. M., zastúpená JUDr. Evou Skačániovou, advokátkou, so sídlom Korzo Bélu Bartéoka 789/3, Dunajská Streda a otca: R. B. I., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, zastúpený JUDr. Ildíko Uleklovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 21, Dunajská Streda, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Mestský súd Bratislava II v y h l a s u j e, že nemá právomoc vo veci konať.
- II. Súd konanie z a s t a v u j e .
- III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka, matka maloletej Y. I., narodenej XX.XX.XXXX (ďalej len „maloletá“) sa návrhom, ktorý bol dňa 21.08.2025 Okresným súdom Dunajská Streda postúpený tunajšiemu súdu domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd nariadi otcovi maloletej, aby maloleťu prevzal od starých rodičov O. B. a F. B. z I. spolkovej republiky, kde sa zdržuje do svojej osobnej starostlivosti, ktorú má vykonávať v mieste svojho bydliska v Slovenskej republike a osobnú starostlivosť o maloleťu realizovať v mieste svojho bydliska na Slovensku na základe rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 21P/50/2020 až do právoplatného ukončenia konania o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností maloletej.

2. Návrh odôvodnila matka tým, že rozsudkom sp. zn. 21P/50/2020 právoplatným a vykonateľným dňa 05.08.2024 súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca, ktorý je rovnako ako maloletá občanom Slovenskej republiky a aktuálne býva na adrese O. M. V. X v X. M.. Otec však osobnú starostlivosť o maloleťu nevykonáva. V rozpore so súdnym rozhodnutím ako aj zákonom o rodine ju vykonávajú iné osoby, a to v I. spolkovej republike, kde sa snažia maloleťu adaptovať. Otec v konaní vedenom pod sp. zn. 21P/50/2020 uvádzal, že býva v X. M., kde má maloletá vytvorené vhodné podmienky, čo súd akceptoval aj v uznesení sp. zn. 21P/50/2020-1038 zo dňa 13.06.2024, keď neodkladným opatrením už vtedy maloleťu dočasne zveril do starostlivosti otca. Maloletá Y. však už v tomto čase bola v domácnosti starého otca a jeho manželky v N., kde predtým bývala s maloleťou aj matka. Otec bol povinný už vtedy maloleťu prevziať od starých rodičov do svojej osobnej starostlivosti, čo sa doposiaľ nestalo. Maloletá zostala v osobnej starostlivosti starých rodičov, ktorí sa s ňou vysťahovali do I., ako to potvrdil otec. Ku dňu 13.6.2024 matka nebola ešte celkom doliečená. Matka absolvovala ústavné liečenie v nemocnici v Q., avšak len krátkodobo lebo s ďalšou hospitalizáciou nesúhlasila. V čiastočne zlepšenom stave prešla matka do ambulantnej starostlivosti. Už

vtedy bol u matky konštatovaný čiastočný ústup úzkosti a duševného napätia. Došlo k zneužitiu stavu matky, kedy maloletá zostala v osobnej starostlivosti osôb, ktorým táto starostlivosť ani neprináleží a dokonca bola vysťahovaná do cudziny, a to všetko za stálej pasivity otca. Vytvoril sa tak stav, ktorý nie je v najlepšom záujme maloletej, ktorá má právo, aby bola vychovávaná rodičmi vo vlastnej krajine.

3. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

4. Podľa § 9 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

5. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

6. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa čl. 7 ods. 2 druhej vety Ústavy Slovenskej republiky, „právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky“.

8. Týmto právne záväzným aktom v predmetnej veci je Nariadenie Rady (EÚ) č. 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (ďalej len „Nariadenie“), ktoré má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, preto je ho potrebné aplikovať prednostne podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a je priamo vykonateľné v členských štátoch Európskej únie s výnimkou Dánska.

9. Podľa čl. 12 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí prijatého v Haagu dňa 25.10.1980, publikovaného v oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky pod č. 119/2001 Z. z. (ďalej len „Dohovor“), ak bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo zadržané podľa čl. 3 a v deň začatia konania pred justičným alebo správny orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneneho premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa.

10. Podľa článku 18 Nariadenia, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať vo veci samej a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

11. Pri skúmaní podmienok konania súd ako vyplýva z vyššie uvedených skutkových a právnych záverov zistil, že v danom prípade ide o taký nedostatok podmienky konania, pre ktorý nemožno v konaní ďalej pokračovať. Súd skúma, či je daná jeho právomoc ex offio v každom štádiu konania. Ak vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví. Slovenské súdy nemajú v zmysle článku 12 Dohovoru právomoc v danej veci konať. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa matka domáha podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku) de facto návratu maloletej do krajiny obvyklého pobytu, ktorou má byť podľa jej tvrdení uvádzaných v návrhu Slovenská republika, vyplýva, že maloletá sa toho času zdržiava v Nemeckej spolkovej republike, kde mala byť otcom premiestnená a odovzdaná starým rodičom.

12. Súd v zmysle článku 18 Nariadenia vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať z dôvodu, že ide o vec ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, a to I. spolkovej republiky, preto konanie vedené pod sp. zn. 3Pn/1/2025 postupom podľa článku 18 Nariadenia vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať (výrok I.) a konanie podľa § 161 ods. 2 CSP zastavil (výrok II.). Navrhovateľka má právo podať návrh na príslušný súd štátu, v ktorom sa má maloleté dieťa neoprávnene nachádzať, teda na príslušný súd v I. spolkovej republike.

13. V nadväznosti na uvedené, súd postupom podľa článku 18 Nariadenia rozhodol tak, že vo výroku I. vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a vo výroku II. z dôvodu, že v danej veci nie sú splnené podmienky konania postupom podľa § 161 ods. 2 CSP konanie zastavil.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.